

Гордієнко Дмитро Прокопович

Біографія

Дмитро ГОРДІЄНКО

Гордієнко Дмитро Прокопович народився 8 грудня 1901 року в с.Плужники Яготинського повіту Київської губернії в селянській сім'ї.

Під час революційних подій боровся в партизанському загоні проти німецьких військ і гетьманщини, був бійцем знаменитої Богунської бригади. У 1921 році працював секретарем Яготинського райкому комсомолу. Закінчив прискорені курси журналістики при ЦК КП(б)У, після чого працював у редакціях газет "Вісті", "Пролетар" та журналів "Декада" і "Всесвіт", де з травня 1933 року обіймав посаду заступника редактора.

Почав писати вірші з 1922 року. Брав участь в утворенні Прилуцької філії "Плугу", очолював Полтавську губернську філію цієї організації селянських письменників, потім перебував у літературних організаціях "Молот", "Молодняк", "Пролітфронт", "ВУСПП", член Спілки письменників СРСР з 1934 року.

Автор поетичних збірок "У путь" (1927), "Арки" (1929), повісті "Зелений флігель" (1928), романів "Тинда" (1930), "Завойовники надр" (1932), збірок оповідань "Поламані люди" (1929), "Злочин механіка" (1930), "Мар'яна-Ївга", "Чужі профілі" (1933), низки книжок нарисів.

Заарештований у Харкові 5 грудня 1934 року.

В обвинувальному висновку, підготовленому оперуповноваженим НКВС УРСР Блюком, Д.Гордієнкові інкримінувалася стаття 54-8 КК УРСР — участь у контрреволюційній терористичній організації і пропонувалося таке: "Зважаючи на те, що слідчих матеріалів для віддачі обвинуваченого під суд недостатньо і враховуючи його соціальну небезпеку, вважав би: слідча справу по обвинуваченню Гордієнка Д.П. направити на розгляд особливої наради при НКВС УРСР з клопотанням про ув'язнення його у виправно-трудовий табір строком на 5 років".

Під час допитів і суду Д. Гордієнко категорично відкидав обвинувачення як безпідставне. І все ж особливою нарадою при НКВС СРСР 10 квітня 1935 року його було засуджено на 5 років виправних трудових таборів.

Відбував покарання Д.Гордієнко в таборах НКВС на Колимі. З 1939 року працював як вільнонайманий у системі Дальбуду НКВС СРСР.

14 травня 1949 року повторно був заарештований у Бійську і 28 липня 1949 року Алтайським крайовим судом засуджений на 25 років виправно-трудових таборів.

Будучи ув'язненим у виправно-трудовій колонії №3 міста Барнаула, 5 лютого 1954 року звернувся з заявою до Генерального прокурора СРСР, в якій, зокрема, писав: "Ворог Берія та компанія і після своєї заслуженої смерті тримають досі таких людей, як я, в своїх хижих лапах..."

Ухвалою військового трибуналу Київського військового округу 2 грудня 1955 року

постанову особливої наради НКВС СРСР від 10 квітня 1935 року у справі Гордієнка Д.П. скасовано, а справу припинено за недоведеністю складу злочину

4 січня 1955 року Д.Гордієнка звільнили з-під варті достроково — у зв'язку з хворобою.

Помер 1 січня 1974 року.

Іван Ільєнко

ЛУ 28 (4437) 11.07.1991